

F. t. l. om skattefri afskrivninger m. v.

den fortsatte opretholdelse af de nugældende ekstraordinære skattemæssige regler om afskrivning samt betimeligheden af, at disse regler afløses af mere permanente ordninger, eventuelt gennem ændringer i de ordinære regler for afskrivning.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget med støtte i kommissoriet begrænset sine undersøgelser til de problemer, der knytter sig til skattefri afskrivninger på bygninger, skibe, maskiner, inventar og lignende driftsmidler, idet det alene er aktiver af denne art, der har været omfattet af de under og efter sidste verdenskrig gældende regler om ekstraordinære, skattefri afskrivninger. Spørgsmålet om skattefri afskrivninger på good-will, enerettigheder, koncessioner, patentrettigheder og andre tidsbegrænsede rettigheder er ikke taget op til behandling i udvalget, og der indeholdes heller ikke i nærværende lovforslag bestemmelser herom.

Hovedtræk i den gældende afskrivningsordning.

Idet i øvrigt henvises til den udførlige fremstilling side 11-23 i afskrivningsudvalgets betænkning, skal om hovedtrækkene i de gældende afskrivningsregler for bygninger, skibe, maskiner, inventar og lignende driftsmidler bemærkes følgende:

Efter statsskattelovens § 6 a kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages: „driftsomkostninger . . . , derunder ordinære afskrivninger“. På grundlag af denne lovbestemmelse har reglerne om *ordinære afskrivninger* udviklet sig gennem praksis.

Afskrivningerne foretages normalt i det enkelte år med en brøkdelen eller procentdel af anskaffelsessummen, fordelt med lige store årlige beløb over den anslåede levealder for det pågældende aktiv. Den én gang fastlagte afskrivningssats vil i almindelighed ikke senere kunne fraviges.

Dersom en skattepligtig undlader at foretage afskrivninger på driftsmidler — i et enkelt år eller i flere år — vil han ikke af den grund kunne foretage større afskrivninger i de følgende år, og han vil heller ikke kunne forlænge afskrivningen udover den ordinære afskrivningsperiode. De ordinære afskrivninger er således i høj grad bundne.

Med hensyn til fastlæggelsen af afskrivningsplanen for afskrivningsberettigede aktiver er forholdet det, at der i praksis for alle almindelige aktiver har udviklet sig visse *normalsatser*, efter hvilke afskrivning sker, med mindre særlige forhold påvises at være til stede.

Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, jfr. navnlig dennes bilag 4, drejer det sig om et utal af aktiver og afskrivningssatser. Afskrivningssystemet

met er således *overordentlig kompliceret* og skønnet over de rette afskrivningsprocenter ofte meget vanskeligt.

Hjemmelen til at foretage *ekstraordinære, skattefri afskrivninger* findes i tekstanmærkninger på de årlige finanslove, hvorved finansministeren inden for rammerne af denne hjemmel bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for disse afskrivninger.

Ekstraordinære, skattefri afskrivninger kunne første gang foretages for finansåret 1940-41.

I henhold til den anførte hjemmel, der altså kun har haft gyldighed for et år ad gangen, er de nærmere regler vedrørende ekstraordinære afskrivninger udformet i årlige cirkulærer fra skattedepartementet. Der er i udvalgsbetænkningen (side 18-23) gjort nærmere rede for indholdet af de således fastsatte ordninger, og det fremgår af denne redegørelse, at reglerne gentagne gange er undergået ændringer i forskellig henseende.

Efter de for tiden gældende regler kan der under visse forudsætninger foretages ekstraordinære afskrivninger på nybyggede (eller — for så vidt angår ombygningssummen — ombyggede) *skibe og bygninger*, for sidstnævntes vedkommende dog kun, hvis de skal bruges i en produktionsvirksomhed. (Også landbrugsvirksomheder og lignende bedrifter betragtes som produktionsvirksomheder). *Nye maskiner og andet driftsmateriel* til brug i produktionsvirksomheder eller anskaffet i anledning af udskiftning af større omfang også til virksomheder, der ikke er produktionsvirksomheder, kan ligeledes under visse forudsætninger afskrives ekstraordinært.

Den nærmere gennemførelse af ekstraordinære afskrivninger sker derved, at en vis del af anskaffelsessummen (for skibe halvdelen, for bygninger to femtedele og for maskiner halvdelen) udsøndres til genstand for særlig afskrivning. Efter den skattepligtiges frie valg kan denne afskrivning for hvert enkelt regnskabsår gå op til 33 $\frac{1}{3}$ pct. for skibe, 25 pct. for bygninger og 33 $\frac{1}{3}$ pct. for maskiner m. v. Afskrivning skal mindst ske med ordinær afskrivningsprocent for det pågældende aktiv. Det beløb, der er udsøndret til genstand for ekstraordinær afskrivning, kan afskrives fuldt ud. De ekstraordinære afskrivninger skal være tilendebragt inden for en periode, der for skibe andrager 10 år, for bygninger ligeledes 10 år og for maskiner 5 år, regnet fra begyndelsen af det regnskabsår, hvori den ekstraordinære afskrivning kan påbegyndes. Henstår der ved udløbet af de nævnte tidsfrister uafskrevne beløb på den særlige konto, afskrives restbeløbet med lige store rater over den resterende del af den ordinære afskrivningsperiode.